

Samling af Afgørelser

Sag C-378/13

**Europa-Kommissionen
mod
Den Hellske Republik**

»Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb og tvangsbøde«

Sammendrag – Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. december 2014

- 1. Traktatbrudssøgsmål — Domstolens dom, der fastslår traktatbrud — frist for opfyldelse — det relevante tidspunkt for bedømmelse af, om der foreligger et traktatbrud*
(Art. 228, stk. 2, EF; art. 260, stk. 2, TEUF)
- 2. Medlemsstater — forpligtelser — gennemførelse af direktiver — traktatbrud — begrundet i interne forhold — ikke tilladt*
(Art. 258 TEUF)
- 3. Traktatbrudssøgsmål — Domstolens dom, der fastslår traktatbrud — tilsidesættelse af pligten til at opfylde dommen — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — betalingspålæg — betingelse — traktatbruddets fortsatte beståen på tidspunktet for afsigelsen af dommen*
(Art. 260, stk. 2, TEUF)
- 4. Traktatbrudssøgsmål — Domstolens dom, der fastslår traktatbrud — tilsidesættelse af pligten til at opfylde dommen — økonomiske sanktioner — tvangsbøde — fastsættelse af form og størrelse — Domstolens skønsbeføjelse — kriterier*
(Art. 258 TEUF og art. 260, stk. 2, TEUF)
- 5. Traktatbrudssøgsmål — Domstolens dom, der fastslår traktatbrud — tilsidesættelse af pligten til at opfylde dommen — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — fastsættelse af beløbet — degressiv tvangsbøde*
(Art. 260, stk. 2, TEUF)
- 6. Traktatbrudssøgsmål — Domstolens dom, der fastslår traktatbrud — tilsidesættelse af pligten til at opfylde dommen — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — fast beløb — kumulation af de to sanktioner — lovlig*
(Art. 260, stk. 2, TEUF)

7. *Traktatbrudssøgsmål – Domstolens dom, der fastslår traktatbrud – tilsidesættelse af pligten til at opfylde dommen – økonomiske sanktioner – pålæggelse af et fast beløb – Domstolens skønsbeføjelse – bedømmelseskriterier*

(Art. 260, stk. 2, TEUF)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 26 og 27)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 29)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 47-50 og 51)

4. Hvad angår størrelsen af og formen på en tvangsbøde pålagt en medlemsstat tilkommer det Domstolen under udøvelsen af sin skønsbeføjelse at fastsætte tvangsbøden således, at den dels er tilpasset omstændighederne, dels er afpasset det fastslåede traktatbrud og den pågældende medlemsstats betalingsevne.

Kommissionens forslag vedrørende tvangsbøden binder ikke Domstolen og udgør blot et nyttigt sammenligningsgrundlag. Ligeledes er retningslinjer som dem, der er indeholdt i Kommissionens meddelelser, ikke bindende for Domstolen, men bidrager til at sikre gennemsigtigheden, forudsigeligheden og retssikkerheden i Kommissionens egne handlinger, når denne institution fremsætter forslag for Domstolen. I forbindelse med en sag på grundlag af artikel 260, stk. 2, TEUF vedrørende et vedvarende traktatbrud i en medlemsstat, til trods for den omstændighed, at dette traktatbrud allerede er blevet konstateret i en første dom, der er afsagt i henhold til artikel 226 EF eller artikel 258 TEUF, skal Domstolen nemlig fortsat have mulighed for at fastsætte størrelsen af og formen på den pålagte tvangsbøde, som den finder passende, for at tilskynde denne medlemsstat til at bringe den manglende opfyldelse af de forpligtelser, der følger af Domstolens første dom, til ophør.

De kriterier, der skal tages i betragtning inden for rammerne af Domstolens bedømmelse for at sikre tvangsbødens egenskab af tvangsmiddel med henblik på en ensartet og effektiv anvendelse af EU-retten, er således i princippet overtrædelsens varighed – vurderet under hensyntagen til det tidspunkt, hvor Domstolen har vurderet de faktiske omstændigheder, og ikke til det tidspunkt, hvor Kommissionen indbragte sagen for Domstolen – grovheden og den pågældende medlemsstats betalingsevne under hensyntagen til den seneste udvikling i en medlemsstats BNP, som det så ud på tidspunktet for Domstolens undersøgelse af de faktiske omstændigheder. Ved anvendelsen af disse kriterier skal Domstolen tage særligt hensyn til den manglende opfyldelses konsekvenser for offentlige og private interesser samt til den uopsættelighed, hvormed den pågældende medlemsstat skal overholde sine forpligtelser.

(jf. præmis 52, 53, 57 og 58)

5. For at sikre den fuldstændige opfyldelse af en dom fra Domstolen bør en tvangsbøde opkræves i sin helhed, indtil medlemsstaten har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør. I visse særlige tilfælde kan der imidlertid fastsættes en sanktion, der tager hensyn til de eventuelle fremskridt, som medlemsstaten foretager i gennemførelsen af sine forpligtelser.

Hvad angår fastsættelsen af metoden til beregning af denne tvangsbøde og hyppigheden af denne gør den degressive tvangsbøde for en periode på seks måneder det muligt at vurdere udviklingen i foranstaltningerne med henblik på opfyldelse af Domstolens dom i forhold til den situation, der foreligger ved udløbet af den pågældende periode

(jf. præmis 60-62)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 71)

7. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 72-77)